

Jubileumeditie

Juli 2007

Inhoud

Thema: Vijf jaar Sai Prema Vahini.....	3
Voorwoordje bestuur.....	3
PREMASWARUPA VAHINI	
Compilatie van Swami's lezingen, 2002 - 2004.....	4
	
Van Zijn kinderen.....	9
GKS, wat betekent dat voor mij.....	14
Vijf jaar later.....	16
De afgelopen vijf jaar – deel I.....	18
De GKS... een middel.....	20
De ondoorgrondelijke wegen van God.....	22
In de ogen van mijn Heilige Moeder.....	24
Een ervaring die ik niet had kunnen bedenken!.....	25
PREMASWARUPA VAHINI	
Compilatie van Swami's lezingen, 2005 - 2007.....	26
	
Een reisdoel.....	30
Anoniem.....	31
Belichamingen van Goddelijke Liefde.....	32

© 2002-2007 Stichting Sri Sai Mandiram, Lambertschaag

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit is een uitgave van Stichting Sri Sai Mandiram

Adressen

Bas (Kannaiah) van Velzen en Carla Hartog
Noordeinde 40
1658 CB Lambertschaag
tel. 0229 - 58 35 30
@-mail kanaiah@gks-holland.nl

Alida en Jan van Velzen
Van Velzenstraat 49
1693 CV Wervershoof (Onderdijk)
tel. 0228 - 58 16 38
@-mail alida@gks-holland.nl

Maanish en Linda Abrol
Lotersbergweg 26
6372 HR Landgraaf
tel. 045 - 53 15 200
@-mail famabrol@gks-holland.nl

GKS Healing project
Sita van den Nieuwendijk
Hannie Schaftstraat 85
1827 LN Alkmaar
Tel. 072 - 56 25 178
@-mail sita@gks-holland.nl

Postadres

Stichting Sri Sai Mandiram
Verlengde Breestraat 12
1775 CA Middenmeer
tel. 0227 - 50 24 38
@-mail info@gks-holland.nl

Website www.saigopal.org - India www.gopalbaba.org

Postbank 92 70 781 te Middenmeer
T.n.v. Stichting Sri Sai Mandiram

Internationale bankgegevens:

IBAN NL39 PSTB 0009 2707 81 BIC PSTBNL21

Beste lezers,

Vijf jaar geleden gaf Swami ons de volgende boodschap voor de publicatie van de eerste GKS nieuwsbrief:

Er zijn in deze wereld verscheidene wegen om altijddurende vrede en geluk te verkrijgen, hiervan is spiritualiteit de meest waardevolle. Deze nieuwsbrief zal een medium zijn om de boodschap van spiritualiteit te verspreiden. Dit zal een Vahini (rivier) van liefde zijn. Deze liefde zou alles en iedereen in deze wereld moeten bereiken en veroorzaken dat zij daarop meedrijven in gelukzaligheid en vreugde. Opoffering is het resultaat van deze liefde. Onthoud dat daar, waar deze liefde gevonden wordt, jaloezie en haat nooit aanwezig kunnen zijn. Laat deze oneindige liefde zich met elke ziel verbinden zoals deze Vahini elk gedeelte van de wereld bereikt.

Door Zijn liefde is deze nieuwsbrief uitgegroeid van enkele eenvoudig gekopieerde pagina's tot de Sai Prema Vahini zoals die nu voor je ligt. Wij zijn dankbaar voor al jullie bijdragen en voor de geboden kansen om onze dienstbaarheid te uiten door het maken van deze GKS nieuwsbrief. Wij hopen dat jullie zullen genieten van de ervaringen van mede-devotees en de compilatie uit Swami's lezingen.

In liefde en verbondenheid,

Voorwoordje

Lieve mensen,

De bestuursleden van de GKS hebben elkaar voor het laatst ontmoet in de drukke voorbereidingstijd van de Sathsang van eind juni. Wat alle bestuursleden is opgevallen tijdens die vergadering is dat - hoewel in de grootte van de GKS als groep weinig groei is te zien - dat individueel bij de GKS wel is waar te nemen. Het lijkt erop dat we in staat zijn steeds eerlijker en oprechter met elkaar om te gaan. Het afdoen van maskers gaat hand in hand met het openen van harten en dat was duidelijk merkbaar tijdens de sathsang 'Gewoon Zijn'.

Wij hebben enorm genoten. Zoveel liefde, kracht, samenzijn... Het is onze wens dat de warmte die wij met elkaar mochten ervaren in onze harten, de overvloedige nattigheid van de afgelopen maand een beetje compenseert.

Als bestuur wensen wij jullie in ieder geval nog een heerlijke zomer met heel veel innerlijke en uiterlijk Zon!

Jai Sai Ram

PREMASWARUPA VAHINI

Compilatie van Swami's lezingen, 2002 - 2004

Belichamingen van goddelijke Liefde

Mumbai, januari 2002

Het is niet genoeg om te zeggen, 'ik ga mediteren (Sadhana), ik ga bhajans zingen, ik ga goede kwaliteiten ontwikkelen' en daar alleen maar over te praten. Je moet het in praktijk brengen! God is overal aanwezig. Hij is in onze harten.

Mensen zeggen, 'als God in mijn hart is dan blijf ik gewoon thuis en bid daar tot Hem'. Hij is dan wel in je hart en je kunt alles thuis doen, maar er moet iemand

zijn om je te leiden! Als mensen in een grote hal of Mandir bijeen zijn en samen bhajans zingen wordt dat Sankeertana genoemd. Als iemand hetzelfde doet terwijl hij alleen thuis is, dan zingt hij een lied.

Als we voldoende geld meenemen naar een winkel kunnen we kopen wat we willen, maar al nemen we er een veelvoud van mee, als we vragen om Sathsang zal niemand ons dat kunnen geven. Alle mensen zoeken op hun eigen manier Shanti (innerlijke vrede). Waar kun je vrede vinden? Vrede zit in je hart. De plaats waar je leert dat vrede binnenin je zit, is de plaats waar bhajans gezongen worden. Waar vuur is vind je as en als het vuur bedekt is met as kun je het niet meer zien. Maar als we blazen verdwijnt de as en wordt de gloed van het vuur zichtbaar. Voor vrede in je hart is Ashanti (onvrede) als die as. Als we bhajans zingen verdwijnt Ashanti en blijft Shanti over. Dan zullen jullie allemaal Shanti of vrede in je hart voelen.

Een stel is net getrouwd en morgen al willen ze een kind. Hoe kan dat? Daar is ook tijd voor nodig. Vandaag zaaien we en morgen hebben we het fruit nodig. Wie geduldig wacht zal alles krijgen in dit leven. Anders wordt hij een patient. Er is maar een klein verschil tussen patience (geduld) en patient. Wie geen geduld in zijn hart heeft maakt van zichzelf een patiënt.

Mumbai, oktober 2002

We zeggen vrede te willen en blijven dat buiten onszelf zoeken. Vrede is in onszelf. Deze vrede is verdwenen als je fouten zoekt in anderen. Stop met roddelen, dan zul je zonder twijfel vrede ervaren. Baba vertelt ons dat de gedachten de oorzaak zijn van alles wat ons overkomt. Houd je gedachten zuiver en schoon. Bhagawan Baba is altijd in je hart en als je Hem met vertrouwen en devotie aanroept, zal Hij onmiddellijk antwoorden. Je zou diepgewortelde devotie moeten hebben en ik wil dat je die ontwikkelt. Dat is mijn wens.

Laat de zuivere gedachten en de liefde die jullie voor elkaar hebben steeds meer groeien. Dat is een echt gebed, echte meditatie. Laat je hart kloppen voor anderen, laat de honger van een ander jouw honger zijn. Geniet van het geluk

van anderen. Laat je hart smelten en stromen als water wanneer anderen lijden. Het hart is de plaats waar God woont.

Bangalore, november 2002

Het eerste dat wordt onderwezen aan de 'Sathya Sai Open University of the world' is discipline, dan plichten vervolgens vertrouwen in God. Dat wordt iedere volgeling geleerd. Nog vóór hij door de poort van Brindavan of Puttaparthi gaat, zal hij bemerken; dames aan de ene en heren aan de andere kant. Zodra je een van deze twee terreinen betreedt zie je vrijwilligers die zich toeleggen op het werk dat ze is toegewezen. De terreinen schoonhouden, mensen naar hun plaats wijzen, de nodige instructies geven aan mensen die er voor de eerste keer zijn en verder alle taken die hun zijn opgedragen. Zij doen dat met overtuiging en storten zich met hart en ziel op het werk dat gedaan moet worden.

Mumbai, april 2003 (SPV 6 2004)

Onze wereld is het resultaat van opoffering en het is opoffering wat deze wereld in stand houdt en zorgt dat alles gesmeerd gaat. De wet van opoffering beheerst onze wereld en ons leven.

De opoffering die we associëren met de naam Rama is er niet een van zelfontkenning maar van zelfvulling en voldoening.

Bangalore, mei 2003

Vandaag zijn hier zo veel mensen uit alle delen van India en uit het buitenland. Laten wij leven in eenheid, zoals wij hier samenzijn in eenheid. Wij kunnen eenheid ervaren maar we hebben een gezamenlijk doel nodig;

Hoe kunnen wij de maatschappij het beste dienen? Neem deze eenheid met je mee en maak van deze wereld een betere plaats.

Krishna ontving Narada en zei: 'Narada, kom alsjeblieft binnen en ga zitten.' Narada kreeg het gebruikelijke onthaal. Hij kreeg water om zijn voeten te wassen, water om te drinken, lekkere limonade, wat fruit enzovoort.

Wij moeten van God leren hoe wij mensen moeten ontvangen. Sathya Sai Baba is ons voorbeeld voor het ontvangen van een menigte en voor de ontvangst van mensen in je huis. Door de warmte en liefde waarmee Hij mensen ontvangt voelt iedereen zich thuis. Dat is een belangrijke eigenschap van God. Op het moment dat wij ons aan Hem overgeven, zal Hij ons alles geven. *Krishna* en Narada hadden een gezellig gesprek met elkaar. Narada opende zijn hart en zei dat hij vertwijfeld was. Wat gebeurt er met ons als wij Mahatma's, de grote zielen van deze wereld, ontmoeten?

Zo'n ontmoeting maken je gedachten helder en je hart zuiver. Je intelligentie wordt een helder licht, je zult een verrijkend, allesdoordringend bewustzijn verkrijgen.

Bangalore, juli 2003

Verwachtingsvol veren we op en vragen: 'Baba, interview? Baba, interview?' Baba zegt 'zit!' en gaat verder. Dan vragen wij ons af, waarom geeft Baba ons geen interview?. Baba weet heel goed waarom. Hij zegt: 'Jullie willen allemaal

een interview, maar hebben jullie ooit de moeite genomen om uit te zoeken wat het betekent om een interview te krijgen? Het interview is niet bedoeld om dit of dat te vragen, maar om te beginnen met de zoektocht naar je innerlijk, het ontwikkelen van *in*-zicht.' Wanneer je dit *inzicht* hebt zal de Waarheid zichtbaar worden. Baba is Waarheid. We leven in een wereld van leugens maar wij *zijn* Waarheid.

Baba heeft ingevoerd dat wij onze gebeden eindigen met Loka Samasta Sukhino Bhavantu (mogen alle werelden gelukkig zijn). Ik vraag jullie om daar nog wat aan toe te voegen. Bid tot God om je te bevrijden van ego, van het gevoel van 'ik en mijn'. Zolang we verwaand en egoïstisch zijn, is alles een groot drama. Niet het aantal interviews dat we krijgen, maar het effect daarvan is wat werkelijk telt. Het gaat om de transformatie die we uit deze ervaring halen.

Baba is gekomen om ons verder te helpen en ons opnieuw te vormen, maar als je niet wilt veranderen zal Hij je daarin vrij laten. Ik vraag je om te bidden. Bid tot Baba dat je het waard mag zijn om te transformeren. Bid tot Hem dat Hij je geest helder maakt zodat je vertroebelde zicht verdwijnt.

Bangalore, augustus 2003

Wij zouden ons één moeten voelen. De uiteindelijke waarheid is om één met de Ene zijn, dus laten wij niet vechten. In ons land stromen zoveel rivieren. Zij hebben maar één doel... opgaan in de oceaan. Zo komen ook alle religies samen in de oceaan van 'Satchitananda' (opperste gelukzaligheid). Dus wat voor dharma (moraal), religie of gemeenschap wij ook volgen, laten wij éénheid met God bereiken; God is niet anders dan gelukzaligheid. De vormen die wij God toegedicht hebben zijn onze interpretaties. God heeft geen vorm. Hij is alleen Liefde; Liefde is Zijn enige echte vorm. God is niets anders dan Liefde.

Vergeleken met alle andere levensvormen is die van de mens superieur; verspil dit leven niet. Laat ieder van ons de handen van God zijn. Laat ons Zijn instrumenten zijn om de maatschappij te dienen. Welke levensvorm ook; vogels, planten, dieren of mensen, laten wij ze helpen en dienen. Ik vraag iedereen zich hier te verenigen. Laten we dit mensenleven, dat ons deze zeldzame kansen biedt, niet verspillen door materialistische pleziertjes na te jagen. Laten we onze energie bundelen in sathsang en de maatschappij op elke mogelijke manier helpen. Zie God binnenin je. Wees niet extrovert maar introvert. Als wij in de tempel zijn, zijn onze gedachten altijd met wereldse zaken bezig en zelden naar binnen gericht. Toen Baba om een interview gevraagd werd, zei Hij, 'heb een inner-view (richt je blik naar binnen), niet een interview.'

Bangalore, Mahashivarathri 2004

De bedoeling van vasten is niet het onthouden van voedsel, maar een gezond dieet volgen dat energie geeft. Je zou een dieet moeten hebben dat op je afgestemd is. Upavasa (vasten) betekent dichterbij God zijn. Als je een licht dieet hebt, zal je geest fris zijn en je zult in staat zijn om je op God te richten. Te veel en slecht eten zullen je suf maken.

Houd je altijd bezig met goed gedrag, goede gedachten en goed gezelschap, dan zullen je gedachten en iedere cel van je lichaam gevuld worden met Shiva.

Ons leven is een door God gegeven kans. Jullie moeten de belichamingen van vreugde worden en daardoor vreugde verspreiden. Dan zullen jullie voor velen een bron van vreugde en geluk zijn.

Wanneer je als mens geboren wordt krijg je ook het vermogen om te praten. Je zou dit vermogen alleen moeten gebruiken om constant Gods naam te herhalen. Je hebt je tong alleen gekregen om over Hem te spreken. Verspil dit niet. Dat je temidden van alle mogelijke schepselen juist als mens geboren werd is het resultaat van een goede daad in een vorig leven. Als je dit cadeau (deze geboorte) hebt gekregen moet je het gebruiken om goed te doen en de goede daden van andere schepselen, zoals bomen en dieren, te overtreffen.

Lambertschaag, juli 2004

Jullie liefde, jullie opoffering en jullie toewijding hebben mij van Bangalore naar hier getrokken. Ik ben er klaar voor om ieder van jullie hier te dienen. Daarvoor ben ik gekomen. Jullie vreugde is mijn voedsel, jullie ongeluk is mijn verdriet en jullie geluk is mijn vreugde. Houd alsjeblieft jullie harten schoon, puur en opgeruimd.

Laat jullie harten zonder haat naar anderen zijn.

Laat jullie gedachten altijd zuiver en zonder smet zijn.

Laat egoïsme niet tevoorschijn komen en laat het niet toe in jullie hart.

Houd het hart waarin de Heer woont zuiver en die zuiverheid zal doordrongen zijn in al je acties.

Praat liefdevol en vriendelijk met je burens. Maar vooral *praat* met hen. Wees geen afstandelijke buur. Neem ze op in je liefde.

Misschien ben je niet in staat om andermans problemen op te lossen, maar het is fijn als je een sympathiek, bemoedigend woord hebt voor iemand die gevangen lijkt in moeilijkheden en ellende. Je hart moet reageren op de moeilijkheden en ellende van anderen.

Landgraaf, juli 2004

Discipline is de fundering waarop de GKS staat. Je moet nooit denken dat je toevallig bij de GKS beland bent. Nee, je bent hier met een specifiek doel. Het volgen van een spirituele training, die zal eindigen met de bloei van jouw spiritualiteit.

De bladeren van de lotus houden niets vast. De bloem is zuiver en schoon, en wordt aan God geofferd. Houd je hart net zo zuiver en schoon als de lotusbloem, en geef het dan over aan God. God zal het zeker aannemen.

Wees vol vriendelijkheid en mededogen.

Probeer de tranen te drogen van wie in nood is, die lijdt en zwak is geworden door pijn. Geef kracht en woorden van troost. Dat is bidden.

Lambertschaag, juli 2004

Welke God we ook aanbidden... wat we nodig hebben is intense devotie en niet op een slimme manier je afzonderen en de gemeenschap afwijzen. Ik ben niet gekomen om welke religie dan ook te stimuleren of af te zwakken of er iets speciaals mee te doen.

Als er één God is, weet je wie we dan kwaad doen als wij daarover in discussie gaan? Weet je wie we dan beledigen? We beledigen God!

Wij hebben een Moeder en Zij is inderdaad een *universele Moeder*. Een moeder heeft vijf of zes kinderen en elk van die kinderen leert een bepaald beroep; de een is advocaat, de ander dokter, boer, predikant enzovoort. Maar de moeder maakt geen verschil tussen de ene of de andere zoon. Voor haar zijn ze allemaal gelijk. Zo zijn er Christenen, Moslims, Zoroasters en mensen van andere religies. Maar hun Moeder is Para Brahman, de allerhoogste God. Als de moeder zo veel van haar kinderen houdt en de kinderen van hun moeder, dan is er toch geen onderscheid. Voor Moeder Sai is iedereen gelijk en aangezien wij de kinderen van Moeder Sai zijn, moeten wij één zijn en in vrede en vriendschap met elkaar leven.

Bangalore, november 2004

Onze relatie met God zou moeten zijn als die van een koe met haar kalf. Zij zijn altijd dicht bij elkaar.

Wat zijn wij gelukkig dat Sai, de goddelijke Moeder, in deze tijd een lichaam heeft aangenomen. Helaas is er een scherm van arrogantie tussen Sai en ons. De goddelijke Moeder wacht tot wij dat scherm verwijderen zodat Zij ons kan omarmen en helpen om één te zijn met Haar.

Bangalore, september 2004

Ieder van jullie zou de weerspiegeling van Sai moeten worden. Hoe speel je dat klaar? Als jij je hart zuiver houdt met Goddelijke Liefde, zal God zich door jou laten zien en zal Zijn Sankalp (goddelijke wil) om deze wereld met zuivere Liefde te binden, eenvoudig worden.

Wij zijn zonder bezittingen en conditioneringen ter wereld gekomen en wij nemen deze ook niet mee wanneer wij weer vertrekken. Zet een punt achter al je behoeften en ontwikkel slechts een intens verlangen naar God.

Kshama 2002

Net als de rivier die zijn naam en vorm aflegt als hij in de oceaan opgaat, wordt de Jivanmukta één met God. Hoewel hij zich - oppervlakkig gezien - lijkt te gedragen als een gewone ziel, was Sri Ramakrishna Paramhansa ook zo'n ziel.

Wij zijn gezegend door Bhagawan Baba wiens grootste geschenk aan ons Sri Gopal Krishna Swami is. Ik vroeg eens aan Swami, 'Swami is het uw taak om ons naar Bhagawan Baba te leiden en op te laten gaan in Zijn Goddelijkheid?' Hij antwoordde bevestigend. Het is mijn gebed dat wij, GKS leden, ernaar streven om Swami's droom te vervullen.

Kannaiah 2002

Een andere oefening waar ik veel aan heb, is dat ik degene die ik liefheb, altijd met mij meeneem en Haar zie in alles wat ik zie. Als ik de vorm van Moeder plaats over iets of iemand waar ik een probleem mee heb, verandert mijn gevoel over die persoon of situatie. Mijn leven verandert totaal als ik de bril van liefde draag. Elke situatie wordt een gift van Haar met een innerlijke boodschap.

Doe je plicht los van de resultaten omdat je daar nooit grip op kunt krijgen. Wees bereid alles op te geven voor Liefde of in andere woorden; 'Heb lief tot je erbij neervalt.'

Subbaramaiah 2002

De subtiele veranderingen die Hij aanbrengt in onze gewoonten, in onze manier van denken, in ons patroon van verlangens en de richting van onze innerlijke wensen, worden bijna niet opgemerkt, zelfs niet door degene die het ondergaat. Het is moeilijk voor ons om door de buitenste laag van het lichaamsbewustzijn heen te prikken.

Srimathi 2003

Ik zei tegen Baba: 'Swami, iedere keer als ik tijd heb ga ik naar de tempel in Girinagar om bhajans te zingen omdat dat vlak bij mij is.' Onmiddellijk zei Sai Baba: 'Heel goed, blijf dat doen want daar is mijn sannidhi (dit betekent dat de plaats Hem toebehoort).' Ik ging er de volgende dag naar toe en vertelde dit aan Gopala Baba. Ik heb veel van mijn vrienden verteld wat Sai Baba over de tempel in Girinagar heeft gezegd.

Drie of vier jaar later wilde ik naar Puttaparthi gaan voor Sai Baba's verjaardag. Weer werd ik door familieomstandigheden verhinderd om te gaan. Ik voelde me erg teleurgesteld en bad tot Bhagawan Baba. Diezelfde nacht kwam Sai Baba in mijn droom en zei: 'Mijn verjaardag is op 23 november, maar Gopala's verjaardag is op 6 november.' Hij lachte en verdween. Toen dacht ik, waarom heeft Gopal Baba mij dat nooit verteld? De volgende ochtend ging ik naar de tempel, feliciteerde Gopal Baba, raakte Zijn voeten aan en gaf Hem een klein presentje.

Gopal Baba vroeg mij hoe ik wist dat Hij die dag jarig was. Ik vertelde Hem over mijn droom. Iedereen die daar was voelde zich ook blij.

Devudu Sadashivu 2003

Sai Baba leert ons altijd Vertrouwen en Geduld (Shraddha and Saburi). De Goeroe is alles. Elk woord uit zijn mond is als een parel. Het is als een bevel voor een devotee om hem vol vertrouwen te volgen. Terwijl wij ons ego (Ahankara) afwerpen, moeten we hem volgen op de weg die hij ons heeft gewezen. Hij is de verpersoonlijking van liefde. Hij zal ons niet toestaan de verkeerde weg te nemen. Het is aan ons om te laten zien dat wij Zijn liefde en zegeningen waard zijn. Hij geeft ons ultieme Gelukzaligheid (Ananda), nu en altijd.

Laten wij Gopal Baba vol vertrouwen volgen in lichaam, gedachten, ziel en daden en tonen dat wij Zijn vertrouwen in ons waard zijn. Dan zal hij ons weg leiden van deze materialistische wereld (Bhava Sagara) en ons leven waardevol en gezegend maken.

Dr. P. Ramamoorthy 2004

Het leven van Swami Gopal Baba is Zijn boodschap. Hij heeft het Goddelijke bereikt door intense devotie, het troosten en helpen van mensen, hun ziekten genezen en een groot deel van zijn tijd besteden aan seva, sankeertana en sadhana. Op een dag was ik met Rao in de tempel. Hij zei: 'Kijk Hij is zo druk met koken,' wijzend op Swami. Ik zei: 'Ja, ja, Hij is als een Zenmeester die nooit onderscheid kan maken tussen een tempel en de markt. Hij leeft het gewone leven op een ongewone manier.'

Chayya 2004

Het is nooit genoeg om mensen te vertellen hoeveel genade wij van Swamiji krijgen. Mijn oprechte gebed is: laat meer en meer mensen het ervaren.

Sri Gopalachar 2003

De vrouw zei: 'Mijn leeftijd is één jaar omdat dit de tijd is dat ik met goddelijk bewustzijn leef, wat heeft het voor zin om honderd jaar te leven zonder je bewust te zijn van God die ons gemaakt heeft?' De saddhu zei: 'Als wat u zegt waar is, wat zegt dat over mij?' De vrouw antwoordde: 'Het is aan u om te bepalen wat uw werkelijke leeftijd is.' De saddhu was een oprechte, goede en eenvoudige man. Hij zei: 'Mevrouw, ik sta net op het punt om geboren te worden.'

Als je nog niet geboren bent, laat dat dan nu gebeuren. En als je dan geboren bent, tel je leeftijd dan vanaf vandaag. Alle bijzondere dingen die hier in Girinagar gebeuren zijn mogelijk door de inspanningen van één persoon, Sri Gopala Krishna Baba. Onze oprechte, innige dank gaat uit naar Hem die deze sathsang mogelijk heeft gemaakt.

Swami Sugunendra 2003

Onze Gopala Krishna Baba is als Narada voor jullie. Hij verandert jullie hele leven en vandaag begint jullie nieuwe leven. In ieder Heilig Geschrift wordt er de nadruk op gelegd dat iedereen vertrouwen moet hebben in God. Het leven is vertrouwen op zich. Zonder vertrouwen is er helemaal geen leven. Een leven zonder vertrouwen is als het leven van een dier. Dus moet je dit vertrouwen in stand houden, ontwikkelen en versterken. Dan kun je alles bereiken.

Daniele 2003

Swami liet mij zien dat Hij pure Liefde is en dat Hij er altijd voor ons is, zelfs als wij trots zijn geweest, vol met vooroordelen naar Hem en als we vol twijfel waren. Als een goede moeder is Hij er voor ons als wij Hem nodig hebben, het maakt niet uit of wij net nog ondeugende kinderen waren.

Reynold 2004

Swami heeft mij gevraagd Zijn werk te doen. Ik voel daarbij duidelijk dat het gaat om werk, zowel binnen als buiten de GKS-familie. Ik ben daar al mee bezig en heb mij voorgenomen dat te blijven doen. Want wat is er nou mooier dan op elk moment de verbondenheid met Swami te voelen door Zijn werk te doen?

Marco 2004

Kort voor mijn reis naar India nam mijn leven een drastische wending. Ik had twee zeer intense dromen over Baba. Een daarvan wil ik met jullie delen.

Sathya Sai Baba en Ramana Maharshi zaten naast elkaar op een boomstam, enigszins schuin naar elkaar toegekeerd. Zij hadden hun armen om elkaar gelegd. Baba zei tegen mij: 'Kijk wij zijn dezelfde.' Na deze zin veranderde Maharshi in een andere persoon die ik niet kende en niet eerder had gezien. Hij had kort, grijs haar, was in het wit gekleed en leek tussen de 55 en 60 jaar oud. Baba en de onbekende man bleven even op de hier beschreven manier zitten en toen ging de Yogi op in Baba, zodat alleen Baba overbleef. Ik werd wakker. Een paar dagen na deze droom kwam mijn moeder thuis van een reis naar India, waar ze zowel Sai Baba's ashram als Swami Gopala Krishna's mandir had bezocht. Ze liet me Swami's foto zien en ik zag het gezicht van de man die ik in mijn droom naast Sai Baba had zien zitten. Hoewel Swami op dit moment geen grijs haar heeft en wat jonger lijkt dan in mijn droom was het precies het gezicht dat ik in de droom had gezien.

Cor 2004

Tijdens het zingen van de eerste bhajan werd ik mij ervan bewust dat Hij al een tijdje in mijn richting zat te kijken. Op dat moment had ik even oogcontact met Swami en kreeg ik antwoord op mijn vraag. Wat ik toen voelde is moeilijk te omschrijven. Het leek alsof mijn hart openbarstte en een grote, lichtgevende, gloeiende bol werd. Ik herkende het gevoel, maar het was alsof ik het heel lang had gemist. Bij het ervaren van zoveel warmte barstte ik onmiddellijk in tranen uit. De rest van de avond had ik het gevoel alsof mijn wereld was veranderd.

Pankaj 2004

Toen ik dichter naar Swami toegroeide verzamelde ik op een dag de moed om met Hem te praten, 'Swami, het was makkelijker vóór U in mijn leven kwam. Ik was gelukkiger met het lezen van boeken en het bijwonen van lezingen dan met de opdracht die U mij nu hebt gegeven, zoals dienstbaar zijn en de GKS Mumbai leiden, samen met de andere GKS broeders'. Swami gaf onmiddellijk een duidelijk antwoord, 'Pankaj, jij doet mijn werk aan de buitenkant, ik zal jouw werk doen van binnenuit'.

Vrienden, ik moet toegeven dat wat ik in de afgelopen 9 jaar van Hem heb gekregen, onvergelijkbaar meer, groter en dieper is dan alles wat ik in de 27 jaar daarvoor heb bereikt. Ik wil daar ook aan toevoegen dat mijn ervaring niet uniek is. Die wordt gedeeld met velen van mijn GKS collega's in Mumbai.

Gourang 2005

Voor mij is Swamiji niet een lichaam in Girinagar (maak Hem niet zo klein), Hij is de universele Bezieling en aanwezig in ieder deeltje van het universum. Hij manifesteert Zich in vele vormen en Hij leidt en beschermt je. Hij is alles wat je ziet, Hij is alles wat je ervaart.

Renate 2005

Ik zag nu in dat dit Baba's wonderlijke manier was om dingen te regelen. Baba regelde de ontmoeting met Venkatesh in het vliegtuig en leidde mij naar Swami Gopala Krishna. Vandaag ook regelde Hij in deze tempel een perfecte plek voor mij in de eerste rij en liet me mijn voeten bedekken voor deze ontmoeting met Hem. Daarbij gaf Hij me een duidelijk teken en beantwoordde daarmee mijn vraag over Gopala Krishna.

Nu is mijn hele familie toegewijd aan Swami Gopala Krishna Baba en hebben we Hem al meerdere keren bezocht. Hij gaf ons Zijn Liefde, Genade, Goddelijke Zegen en Leiding! Dit is het grootste geschenk van mijn leven en het maakt mij elke dag intens gelukkig en dankbaar.

Shatrughna 2005

Swami is gekomen om Baba's werk te ondersteunen, namelijk het op een hoger plan brengen van deze wereld. Van ieder van ons wordt verwacht dat we ons voor deze zelfde taak inzetten, ieder op zijn eigen manier. Swami benadrukt niet voor niets dat ons werk onze sadhana (spirituele oefening) is. 'GKS' betekent daarom voor mij 'doe je werk met inzicht en kom tot vereniging met God', 'doe je best en laat de rest'. Er is dus een deel dat we zelf moeten doen en een deel dat we moeten loslaten, door te vertrouwen op God.

Dinah 2006

Toen Gopal Baba mij in Girinagar uitnodigde voor de viering van Gurupoornima in 2003, benadrukte Hij de eenheid van de diverse vormen. In het begin wees ik zijn uitnodiging af en zei dat mijn Goeroe in Puttapartha was. Hij glimlachte innemend terwijl hij zei dat Shirdi Sai Baba, Sathya Sai Baba en Ramakrishna allemaal in Girinagar waren; dat er geen verschil was.

In mijn laatste interview met Sai Baba ging dit zelfs nog een stap verder. Hij vroeg me waarom ik steeds weer naar Puttapartha kwam. Ik zei dat ik kwam om Hem te zien, omdat ik genoot van de aanwezigheid van Zijn mooie vorm en Zijn liefdevolle uitstraling. Hij lachte en vertelde me dat dit zich alleen in mijn hoofd afspeelde. Hij zei: 'Dit lichaam is een waterbel. Ik ben niet dit lichaam. Ik ben God. Ik ben de Meester. Ik ben de Schepper.' Hij wees naar mij en ging verder, 'en jij bent de schepper, jij bent de meester, jij bent God.' Toen zei Hij tegen alle aanwezigen dat zij allemaal God zijn.

Henny 2006

De GKS familie betekent voor mij liefde. Liefde voelen, liefde zien en liefde horen. Wil je weten hoe het mij veranderd heeft? Het heeft me liefdevoller gemaakt.

Nhemten en Soriane 2006

Onze groep heeft Swami als middelpunt. Swami is ons voorbeeld, onze Moeder, onze Vader, onze Leraar, onze beste Vriend. Swami is het levende voorbeeld van yoga in de vorm van werken en van medeleven, dat kan worden omschreven als werken in Liefde. Swami is als een baken voor de hele GKS. Swami is het dagelijkse kompas voor ieder van ons, door Zijn leven en lessen. 'Mijn Leven is Mijn boodschap.'

Door onze band met de GKS voelen wij ons een deel van een goddelijke familie, bemoederd door onze drie Swami's; Shirdi, Sathya en Gopal Swami, die in werkelijkheid één zijn, zoals wij één zijn met Hen en één met allen!

In 1986 kreeg ik voor mijn verjaardag een onverwacht en bijzonder cadeau. Mijn broer vertelde dat er in India een heilige woont, die net als Jezus wonderen verricht. Het was voor mij een boodschap die ik onmiddellijk voor waar aannam en die mij diep raakte, dit bericht liet mij niet meer los. Op zijn aanraden bestelde ik het boek 'An Eastern view on Jesus Christ'¹ bij Viktor Kanu in Londen en hoewel ik geen woord Engels sprak, heb ik dit met een woordenboek ernaast toch kunnen lezen.

Het was 1989 toen ik voor het eerst naar India ging om daar God in fysieke vorm te ontmoeten, de jaren daarna volgden meerdere bezoeken om uiteindelijk bij mijn goddelijke Moeder thuis te komen, want dat was Sai Baba voor mij. Toen in 1996 Kannaiah uit India belde dat hij bij Swami Gopala Krishna was en ons uitnodigde om aanwezig te zijn bij de Upanayana (draadceremonie) die hij zou krijgen, gaf dat enige verwarring. Weer een Swami? Maar natuurlijk wilden wij graag gaan om daar bij te zijn en de eerste ontmoeting met Swami Gopala Krishna werd een intense ervaring. Hij keek als het ware recht door mij heen. Ik zat daar op de grond in de tempel en bad, 'Baba als U één bent, als alles één is, dan bent U ook deze vorm. Neem deze verwarring weg, laat me het zien, laat dit denken rustig worden'.

Op verschillende momenten liet Swami Gopala Krishna weten dat Hij mijn gedachten kende en kwam er - op een onverwachte manier - een antwoord waardoor mijn onrust geleidelijk verdween. Een jaar later was het tweede bezoek aan Girinagar al heel vertrouwd, een echt *thuiskomen* met tranen van ontroering.

Wat betekent Swami voor mij? Als ik bid spreek ik altijd tot mijn lieve moeder. Dat deed en doe ik naar de vorm van Sai Baba, maar ook als mijn aandacht naar de goddelijke vorm van Swami Gopala Krishna gaat is Hij voor mij de Moeder. De vorm maakt geen verschil. Op zoveel manieren is de éénheid mij duidelijk gemaakt, ik weet dat het zo is, ook al kan ik het niet bevatten.

De naam Baba ligt op mijn lippen en ik bedank Hem de hele dag door voor van alles en nog wat: het stoplicht dat op groen gaat, de trein die ik net kan halen, het blije kind van de burens, mooi weer of regen en ga zo maar door. 'Dank je Baba!'

Ik ben dankbaar dat ik Hem mag kennen als de bron van mijn bestaan, vreugde, hulp, steun en toeverlaat. Maar vooral ben ik dankbaar dat ik via Swami Gopala Krishna - in moeilijke perioden of situaties - een beroep op Hem kan doen door het schrijven van een brief. Om daarin te kunnen vertellen van mijn angst of zorg, maar ook om mijn dankbaarheid en vertrouwen uit te spreken. Als er dan een antwoord komt met 'Blessings Baba' weet ik dat ik er niet alleen voor sta. Het is dan alsof ik aan mijn moeder vertel waar ik mee zit, wat mij bezighoudt

¹ 'An Eastern view on Jesus Christ', is later in het Nederlands vertaald als 'Volg Jezus'

en zoals iedereen weet kan het uitspreken van een probleem tegen iemand die luistert al een grote opluchting zijn. Zo zie en beleef ik ook Swami Gopala Krishna als mijn moeder, iemand die - ook al weet Hij wat er in mij omgaat - het mij evengoed laat vertellen.

Zelfs toen ons hondje Gita heel oud en hulpbehoevend werd hebben we om advies gevraagd en Swami gaf als antwoord, 'De hond zal op een natuurlijke manier sterven. Blessings, Baba.'

Toen zij nog zwakker werd en niet meer op haar pootjes kon staan hebben we opnieuw een e-mail geschreven met de vraag wat nu? Weer kwam er een antwoord, 'Geef haar vibhuti en theertam en doe er een heel klein beetje van in haar mond. Blessings, Baba'. Dus gaven we vibhuti en lingamwater. Ze at en dronk al een paar weken niet meer, maar die dag ging ze 's avonds toch weer staan en rondlopen. Dit gebeurde na de abishekam en wij waren natuurlijk allemaal zeer verbaasd toen we dit zagen. Zo heeft dit proces ruim 3 weken geduurd en we hebben het als zeer waardevol ervaren. Het lijkt misschien wat simpel maar ook een hond is God en we hebben van dit kleine beestje heel veel liefde gehad in de jaren dat ze bij ons was. Het was daarom ook heel goed om nu met een dankbaar gevoel voor haar te mogen zorgen tot het laatste moment en om waardig afscheid te kunnen nemen.

We kregen nog een prachtig antwoord, 'Door voor *Sai Gita*, de hond, te zorgen hebben jullie voor mij gezorgd. Ik dank jullie met mijn zegen, Baba.'

Zo voel ik mij dankbaar met Swami en de GKS, mensen waarmee ik alles mag delen, ervaringen, vreugde en vertrouwen. Mensen die openstaan voor hetzelfde ideaal. De GKS vorm geven in het dagelijkse leven op verschillende manieren, afhankelijk van de behoeften en situatie, blijft een goede oproep om samen te werken. Dankbaar voor de mogelijkheden, de uitdagingen, de moeilijkheden en de pijn, alles behorend bij het Grote Spel dat gespeeld wordt. En tegelijkertijd krijg ik de kans om mij te bekwamen in de rol die voor mij bestemd is. Samen met de GKS familie die daarvoor een stevige basis vormt, mag en kan ik ook van het Grote Spel genieten.

Dank U voor de inspiratie Swami

Alida

Door Dinah

Vijf jaar geleden trof ik voorbereidingen om naar India te vertrekken, om aan de lotusvoeten van Bhagawan Sri Sathya Sai Baba te verblijven. Ik had, in een interview in 1986, de wens geuit om in de fysieke aanwezigheid van Sai Baba te leven. Zestien jaar later ging dit verlangen eindelijk in vervulling.

Vijf jaar geleden had ik nog nooit gehoord van Girinagar of Swami Gopala Krishna. Wat is er veel veranderd in vijf jaar! Wat was het een verrassende reis! Toen ik negen maanden in Puttapparthi woonde ben ik - op aandringen van enkele vrienden - bij de inauguratie van de Shirdi Mandir in Girinagar geweest. Tijdens deze plechtigheid had ik mijn eerste darshan van Swami Gopala Krishna. De heilige van Girinagar nam mij al snel op in Zijn familie. Het lukte Hem om vrij simpel mijn vooringenomen weerstand te doorbreken... feitelijk een prestatie op zich, ik sta bekend om mijn halsstarrigheid. Hij keek geduldig toe hoe ik worstelde en uiteindelijk de fundamentele les van Sai Baba, 'Ik ben alle namen en vormen' omarmde.

In het begin voelde ik mij verscheurd tussen de aantrekkingskracht van Girinagar en mijn 'loyaliteit' ten opzichte van Sai Baba. Nu, na vijf jaar ben ik Sai Baba intens dankbaar dat Hij mij richting Gopal Baba heeft gewezen.

De ervaringen aan *de voeten van Gopal Baba* waren overvloedig en gevarieerd. Doordat ik in Australië ben opgegroeid in een gezin van vluchtelingen heb ik niet een grote familie. Daarbij had ik het gevoel nergens in deze wereld thuis te horen. Mijn eerste gevoel van thuiskomen had ik 22 jaar geleden, toen ik voor het eerst voet zette op Indiase bodem. Gopal Baba heeft mij opgeëist als een van zijn kinderen. Hij gaf mij een grote, uitgebreide, internationale familie.

Ondanks het feit dat onze levens op deze wereld tijdelijk zijn en alle relaties die wij hier aangaan niet meer dan 'overdrijvende wolken' zijn, is het belangrijk voor ons geestelijk welbevinden dat wij een band met anderen hebben en ons ergens thuis voelen. Onze geliefde Gopalma heeft mij dat gegeven. Door deze fundamentele behoefte in te vullen heeft hij mij een emotionele genezing gegeven waarvan ik betwijfel of ik die ooit had kunnen krijgen door westerse psychotherapie. Doordat ik zo dicht bij Gopalma kon zijn is het proces, dat Sathya Sai Baba vele jaren geleden startte, versneld.

Naast deze emotionele genezing was en is Swami mijn spirituele mentor. Hij ontmoedigt gehechtheid aan Zijn of enige andere vorm. Hij stimuleert dat je je actief bezighoudt met dienstverlening aan de mensheid. Hij wil dat Zijn devotees werken aan het welzijn van de hele schepping. Gopalbaba is voor mij liefde in actie. Met Zijn manier van leven als voorbeeld, verspreidt Hij de lessen van zijn geliefde goeroe Bhagawan Sri Sathya Sai Baba. Hij zegt weinig en geeft de voorkeur aan onderwijzen in de praktijk.

'Sai Baba is een principe. Leef volgens dat principe. Door te leven volgens het Sai principe bereikt men de staat van Sai.' *Gopalbaba*

Door Gourang

Wat is de 'staat van Sai'?

De staat van Sai is leven op een manier waardoor men zich Premaswarupula mag noemen - belichaming van goddelijke Liefde.

In de vier jaar dat ik gezegend ben om Gopal Baba te kennen, is de zin van Sai Baba's lessen in mij verdiept en zijn het vertrouwen in en de acceptatie van mijn Zelf gegroeid.

Als iemand mij vijf jaar geleden had verteld dat ik het grootste deel van het jaar in Whitefield zou doorbrengen en wekelijks mijn weg zou zoeken door het vervuilde en chaotische Bangalore om de Rudrabishkam bij te wonen, zou ik gezegd hebben dat hij/zij totaal gestoord was. Maar... dat is nu precies wat ik doe. En ik vind het geweldig!! Niet de chaos en de viezigheid. Ik heb nu de kans om te oefenen in onthechting, met respect naar dergelijke onplezierigheden. Het bijwonen van de *Rudrabishkam* maakt mij intens blij. Zelfs bij benadering kan ik niet bedenken welke voordelen je haalt uit het wekelijks bijwonen van deze ceremonie. Maar ik weet wel dat ik na elk bezoek glunderend en blij de Sai Mandiram verlaat.

Onlangs wees Gopalbaba erop dat dieren superieur zijn aan mensen omdat zij zonder klagen simpelweg accepteren wat er op hun weg komt. Mensen klagen constant over van alles en nog wat. Hij zei dat wij iedere vorm van lijden gewoon moeten verdragen omdat dat het resultaat is van karma.

Het leven zit vreemd in elkaar. Het lijkt erop dat wij ons karma - goed of slecht - niet kunnen ontlopen. We moeten ons overgeven aan God, dan krijgen we precies die ervaringen die we nodig hebben om onze eindbestemming te bereiken; om onze ware identiteit te beseffen. Daar aangekomen zullen we weten dat alles één is, dat alles Liefde is.

Ik bid dat Gopalbaba mij blijft leiden. Ik bid dat Hij mij blijft voorzien van mogelijkheden om te dienen. Ik bid dat alle wezens geluk mogen ervaren.

'Alleen door anderen gelukkig te maken kun jij van geluk genieten.' *Gopal Baba*

De afgelopen 5 jaren zijn veelbewogen geweest, niet dat de andere jaren saai waren maar... het begon zo. Het kwam plotseling, ik was er niet klaar voor. Mijn collega's, broers en zusters waren verbaasd toen ik zei dat ik de volgende dag weer naar kantoor zou komen. De artsen hadden gezegd dat ik een hersentumor had. De ernst van de situatie zou pas duidelijk worden na het bekijken van de tumor. Dat hield in dat mijn schedel opengemaakt zou worden zodat de chirurg de tumor kon bekijken, vaststellen of deze eruit gesneden kon worden en of het kwaadaardig (kanker) was of niet. Er was al een MRI-scan gemaakt en ik werd met spoed opgenomen.

Er was niemand op de wereld aan wie ik om hulp kon vragen, alleen Swami. Ik belde Hem in Bangalore. Hij vroeg me mij geen zorgen te maken. Ik was niet bezorgd over mijzelf maar over mijn broers en zusters van de GKS groep die mij te hulp waren gekomen. Zij zouden fysiek en financieel zwaar belast worden door mijn toedoen.

Al mijn broers en zusters kwamen bij mij op bezoek in het ziekenhuis. Zij vroegen Swami niets te sturen want het minste wat zij voor mij konden doen was zorgen dat ik niets tekort kwam. Zij vertelden Swami dat het hun taak was om voor mij te zorgen. Ik lag in het ziekenhuis en mijn broers en zusters stelden mijn vrouw en mij gerust... wij hoefden ons geen zorgen te maken. Dr. Shetty legde uit wat de operatie zou inhouden. Mijn broer Kutar gaf mij raad hoe hiermee om te gaan. Hij en zijn vrouw gaven mij hoop door de operatie niet zo zwaar te laten lijken.

Kutar en Humza vertelden mij hoe ik mijn lichaam kon *overgeven* aan Swami. Zij vertelden mij over Jezus Christus die Zijn lichaamsbewustzijn opgaf en alleen daardoor het hoogste kon bereiken. Ze zeiden dat Swami overal voor zou zorgen. Humza gaf uitleg over de Astavakra Geeta, een dialoog tussen twee gerealiseerde zielen. Het effect was zo groot dat ik tijdens en na de ziekenhuisopname totaal geen pijn heb gevoeld. Pankajbhai, Pradeep, Dara, Bharatbhai, Sharatbhai en vele anderen hebben mij geholpen bij deze test. Mijn hele familie was er voor mij.

Mijn vrouw Anjali was een voorbeeld van kalmte en vertrouwen. Het zien van haar rustige uitstraling voelde als een weldaad. Iedereen moet respect hebben voor zijn echtgenote. Zonder het gelukkige en tevreden Shakti aspect kon zelfs Shiva niets doen (dat zal in het volgende deel worden uitgelegd).

Voor de operatie was er een MRI scan gemaakt om de omvang van de hersentumor te bepalen. De arts en de chirurg die mij zouden opereren bestudeerden het MRI rapport. Daarna werd het overgedragen aan de afdeling waar ik lag. Tot ieders verbazing was het rapport verdwenen! Het was voor het eerst in de ge-

schiedenis van het ziekenhuis dat een dergelijk kostbaar rapport zoek raakte. Het kon gewoon niet, dat het verdwenen was. Mijn broers en zusters meenden dat hier meer achter zat, volgens hen had Swami het rapport opzettelijk weg-gemaakt en de toestand van mijn hersenen aangepast. De chirurgen vroegen mijn toestemming om een CT-scan te maken en op basis daarvan te opereren.

Tijdens de operatie voelde ik dat Swami mij op Zijn schoot nam. Hij hield mij vast terwijl ik geopereerd werd. In mijn onderbewustzijn reciteerde ik continu 'Sai Ram'. Op enig moment raakte de narcose uitgewerkt en kwam ik bij. Maar omdat ik continu 'Sai Ram' reciteerde, wisten de dokters dat ik in goede handen was en raakten ze niet in paniek. De operatie was succesvol. Bij de gratie van de Heer voelde ik geen enkel ongemak. Ik had geen besef van tijd en het voelde aan alsof er slechts enkele weken verstreken waren. Ik begreep dat het een maand was.

De operatie leerde mij een paar lessen.

Les een was dat als een ramp zich voltrekt alleen God kan helpen. De naasten kunnen slechts hulpeloos toekijken.

Les twee was dat ik leerde begrijpen dat het denken een instrument is in de overgave aan God.

Les drie was dat de prioriteit van overgave uitstijgt boven gedachten, woorden en daden.

Les vier, de belangrijkste les, was dat het mensenleven te kort en te kostbaar is om te verspillen en dat Swami hier is om ons bij de overgave te helpen. Hij zal ons helpen. Als we ons nu niet overgeven zal het in een later stadium zeer moeilijk worden.

Swami's genade stroomde overvloedig. Hij heeft gezegd dat dit mijn tweede geboorte was in dit leven. Hij heeft de capaciteit om leven te geven. Weet je wel hoe uniek dit leven is? Hoe kan ik mijn broers en zusters terugbetalen? Ik zal ervoor zorgen dat zij hun doel bereiken, met alle middelen en steun die ik kan geven. Als ik dat pad kan lopen kunnen jullie het zeker. Baba is gekomen om ons koningen te maken, maar als bedelaars vragen we slechts om een paar centen. Als we iets willen zouden we Hem om het koningschap moeten vragen en niets anders.

Dit was het begin. Ik zal later vertellen hoe de rest van de 5 jaar verliepen.

Wordt vervolgd

Voor mij is de GKS een middel dat de mogelijkheid geeft om, net als binnen een familie, te groeien. Zo heb ik geleerd me te binden, los te laten en lief te hebben, maar zeker ook om te ervaren. Een familie waarin ik me gesteund voel... wanneer een broer of zus naast me staat, mijn hand vastpakt en een stukje met me meeloopt. Een familie waarop ik kan bouwen, waar ik me veilig voel en waar ik mijn Zelf mag laten zien. Gek genoeg voelt dit voor mij alsof het nooit anders is geweest. Ik heb me altijd verbonden gevoeld met de universele boodschap van de GKS. Deze verbondenheid voelt als een bevestiging van de weg die ik bewandel. Te zien dat we als individu, maar zeker ook als familie, groeien geeft mij de kracht die ik nodig heb om me te ont-wikkelen tot een liefhebbende persoonlijkheid.

Een belangrijke gebeurtenis was voor mij het moment waarin ik werkelijk mocht ervaren dat er een goddelijke Moeder is die om mij geeft, nog voordat dat ik Haar had ontmoet. Het volgende verhaal neemt jullie mee terug in te tijd, naar november 1999.

Na 6 maanden reizen door Australië gingen Ronald en ik naar India. Ik had daarbij wel de voorwaarde gesteld dat er voldoende saldo op onze bankrekening stond, zodat ik direct huiswaarts kon keren wanneer India mij niet beviel. Vooraf had ik mij enigszins georiënteerd op deze reis en ik had toch sterk het gevoel dat India niet mijn favoriete plekje zou worden.

Maar goed, Ronald had in Australië een droom waarin Baba hem wenkte naar Puttaparthi te komen, dus ging ik toch maar mee. Vanaf ons vertrek uit Sydney volgde het ene wonderdje het andere op. Omdat ons vliegtuig niet zou vertrekken werden we naar het Sheraton hotel gebracht waar we in een uitgewoond tenue aankwamen, met een rugzak op onze rug. We kregen daar een Indiase maaltijd aangeboden. Heerlijk... die luxe van een hotel wanneer je zes maanden gekampeerd hebt. De volgende dag konden we verder, met een overstap in Madras. Door wederom een vertraging hadden we daar maar 20 minuten voor. Vraag me niet hoe we het in die korte tijd hebben gered, maar met goddelijke hulp en een paar wonderdjes zaten we net op tijd op onze stoelen en vlogen opgelucht naar Bangalore.

In ons hotel vroegen wij hoe laat een vlucht uit Europa zou arriveren. Mogelijk met familie van ons aan boord, want Kannaiah, zijn ouders en andere familieleden waren onderweg. We kregen twee mogelijke aankomsttijden voor de volgende dag. In die tussentijd mocht ik volledig ervaren wat een cultuurshock is. Mijn roze bril had ik inmiddels vervangen door een zeer grauw gekleurde, waar ik niet helder door kon kijken. Het eten vond ik verschrikkelijk en de hotelkamer was alles... behalve comfortabel. Het stonk er, het toilet was volgens mij nog nooit schoongemaakt en elk half uur rinkelde de oorverdovende deurbel en werd ons gevraagd of alles naar wens was en of we nog wat wilden bestellen. Om nog maar te zwijgen over het keiharde matras dat volgens mij geen matras genoemd mocht worden en het irritante geluid van het toeterende verkeer dat onophoudelijk vlak langs onze kamer stooft.

Doordat ik de wereld om mij heen door mijn nieuwe bril zo anders zag, voelde ik me langzaam één worden met al die chaos. 's Avonds werd ik er letterlijk ziek van en kreeg ik zelfs verhoging. Laat op de avond sleepte Ronald mij uit bed om naar het

vliegveld te gaan en onze familie op te halen. Daar hebben we gewacht en gewacht tot de aankomsthal helemaal leeg was. Ze waren niet gekomen...

Totaal in paniek voelde ik me, zo ontredderd en alleen... ik wilde direct naar huis. Ronald heeft me gelukkig weer meegenomen naar het hotel waar ik trillend op bed ging liggen. Mijn hele lijf was in shock en ik had er geen controle meer over.

Vol goede hoop gingen we de volgende ochtend heel vroeg weer naar het vliegveld. Het kon niet meer missen... nu moesten ze er zijn. Dus stonden we vol vertrouwen te wachten en te wachten... tot de aankomsthal weer leeg was. Toen werd het me echt te veel en wild vocht ik mij langs de douane. Gelukkig ving ik toen een glimp van een familielid op. Ik liet me op de grond vallen en dankbare tranen stroomden over mijn wangen.

Er waren problemen met de bagage, dus hadden ze besloten samen te wachten. Niemand wist dat wij ze zouden ophalen, *dat* wilden wij een verrassing laten zijn. Je zou denken dat de shock door de komst van familie verdween, maar niets was minder waar.

Het was Swami's verjaardag en iedereen wilde naar de tempel in Girinagar. Omdat ik me nog steeds het veiligst voelde in bed bleef ik alleen achter in het hotel. Ik was doodmoe en wilde slapen, maar werd steeds wakker door het trillen. Toen Ronald terugkwam had hij vibhuti bij zich, van Swami gekregen speciaal voor mij. Daar moest ik mijn hele lichaam mee insmeren. Ik was wel een beetje verrast dat iemand die ik nog nooit gezien had mij vibhuti en blessings gaf. Dat voelde heel bijzonder en daarna kon ik wonderlijk genoeg goed slapen, ik werd zelfs uitgerust wakker. En niet alleen uitgerust, maar ook verliefd op India.

Ik had mijn prachtige roze bril teruggevonden en ik droeg hem weer met enige trots. Ik was omgedraaid als een blad aan een boom en voelde me heerlijk. Dapper ging ik in discussie met de riksha-drivers en ik kon genieten van het heerlijke eten. Ook kon ik de uiterlijke ongemakken van India lachend omarmen en met volle teugen genieten van alles wat er op mijn pad kwam.

Deze gebeurtenis heb ik ervaren als het moment waarop Swami mij met open armen heeft ontvangen in Zijn familie, ook al had deze toen nog geen naam. Inmiddels voelt India als een tweede thuis en is er duidelijk een sterke band. Religie en rituelen lopen als een rode draad door mijn leven.

Ik ben Swami zeer dankbaar dat ik een *deel van Zijn familie* mag zijn en ik voel me gezegend met zoveel broers en zussen die elkaar liefhebben en steunen waar dat nodig is.

In dankbaarheid geschreven, *Brenda*

Van kleins af was ik mij bewust van het horen van een innerlijke stem. Geleidelijk aan leerde ik om beter naar deze stem te luisteren. Ik ontdekte dat, als ik probeerde te leven naar wat de stem mij vertelde, ik op de een of andere manier, innerlijk of uiterlijk, een bevestiging kreeg zodat ik niet behoefde te twifelen. Door deze communicatie raakte ik gehecht aan deze innerlijke stem; het werd mijn gids, leraar, vriend, trooster en beschermer - mijn *alles*.

Toen decennia later Bhagawan Sri Sathya Sai Baba in mijn leven kwam, nam mijn innerlijke stem - die tot dan toe nimmer geassocieerd was met enige vorm en die ik Goddelijke Liefde was gaan noemen - de vorm van Sai aan. En mijn geliefde Sai bleef me onderwijzen op de vertrouwde manier van mijn innerlijke stem. Wanneer Hij mij iets nieuws had onderwezen dan vond Hij later wel een interessante manier om het mee te bevestigen.

In januari 2005 creëerde Bhagawan Baba bijzondere omstandigheden die mijn echtgenoot Charles en mij naar Sri Gopala Krishna Baba leidde. Vanaf het moment dat ik Gopal Baba zag, voelde en wist ik dat ik me voor Sai Maa bevond. Het was een ongelooflijk ontroerend en verhelderend moment, het maakte mij duidelijk dat Sai's goddelijke aanwezigheid hier in een andere vorm was. Charles had een soortgelijke ervaring. Zonder enige twijfel wisten wij allebei dat Bhagawan Baba ons naar Gopal Baba had gestuurd en wilde dat wij bij Hem zouden blijven. Wij accepteerden deze verandering als Zijn wil - een goddelijke opdracht - en wij gaven daar niet alleen liefdevol gehoor aan, maar verwelkomden dit vreugdevol en gelukkig. Onze liefde voor en overgave aan Sai Gopal - in wie wij direct het verlengde van Sai Baba zagen, en die ons voorkwam als de prachtige expressie van de Goddelijke Moeder - waren onverwijld en blijvend. Wij zijn immens gelukkig dat wij tijdens onze halfjaarlijkse bezoeken aan India in Zijn goddelijke nabijheid mogen zijn.

Na terugkomst van ons bezoek aan Sai Gopal Maa in juni/juli 2006, planden wij een nieuwe reis naar Bangalore in november van dat jaar om daar tijdens de verjaardagsvieringen te zijn.

Begin oktober verscheen Bhagawan Baba herhaaldelijk in mijn meditatie. Hij stond dan voor mij, met een lieve glimlach op Zijn gezicht, en zei, 'kom!' Wel dra was ik ervan overtuigd dat Sai me vroeg om naar Prashanti te komen tijdens ons aanstaande bezoek aan India. Ik vertelde dit aan Charles en zei dat wij, of in ieder geval ik, dat moeten doen. Charles besloot om mee te gaan en wij namen ons voor naar Prashanti te gaan wanneer Sai Gopal in Mumbai zou zijn voor Zijn verjaardag.

Maar Charles moest het manuscript voor zijn nieuw boek *Mijn Reis naar de Geliefde ENE* op tijd gedrukt krijgen om uit te brengen op de verjaardag van Bhagawan Baba en wij hadden hulp nodig bij het printen. Sai Gopal vertelde ons dat

één van Zijn devotees ons zou helpen terwijl Hij in Mumbai was. Deze zeer vriendelijke liefdevolle devotee had het razend druk, maar heel aardig beloofde hij ons te bellen zodra hij een moment vrij had. Dus moesten wij wachten. Toen er drie dagen voorbij waren gegaan zonder dat wij iets hoorden van de devotee, vroeg ik mij af of wij de reis naar Prashanti nog konden maken gedurende de afwezigheid van Sai Gopal. Tegen het einde van de vierde dag werd ik toch wat zenuwachtig, aangezien Swami elk moment kon terugkomen. Uiteindelijk keerde ik naar binnen en vroeg Bhagawan Baba wat Hij wilde dat wij zouden doen. Al snel verscheen Sai binnenin mij, Hij keek me stralend aan met de meest geruststellende glimlach en zei, *'Nee, nee, niet naar Prashanti! Ik ben HIER!!!'*

Ik kan de vreugde en de vrede niet onder woorden brengen die mijn hele wezen overweldigden bij het horen van dat antwoord. Mijn geluk kende geen grenzen dat Sai Baba zo *duidelijk* had bevestigd dat Zijn goddelijke aanwezigheid zich inderdaad manifesteert door onze geliefde Sai Gopal Maa. En dat Hij wilde dat wij *HIER* zijn!

Edith

Niet eerder begon ik een ervaring met grotere onzekerheid te schrijven dan ik nu ga doen met de volgende gedachten. Onzekerheid, omdat ik twijfel aan mijn vermogen om de vluchtige, denkbeeldige aard van een levenslang proces duidelijk te verwoorden. Dus, laat ik het met deze inleiding aan de lezer over om er het beste van te maken. Als mijn herinneringen op wat voor manier ook weerklank vinden, dan ben ik daar dankbaar voor. Dat zal al een prestatie op zich zijn. In mijn eerste bewuste herinnering - of beter gezegd, bewustwording van mijn hart en ziel - was al een hardnekkige verwarring, een gevoel van altijd durende onrust. Nu terugkijkend kan ik dat gevoel onder woorden brengen. Natuurlijk ging ik op in de turbulentie van die tijd. In de loop van de jaren, de rommelige decennia die volgden, begon ik mij bewust te worden van wat er emotioneel met mij gebeurde. Geleidelijk aan drong het tot me door dat het constante gevoel van futiliteit, wat mij als een schaduw achtervolgde, het gevolg moest zijn van een zoektocht - een levenslange zoektocht.

Achteraf weet ik dat ik zocht naar rust in een wereld waarvan ik voelde dat ik er niet thuis hoorde. Misschien zou ik beter kunnen zeggen dat ik zocht naar een veilige plek... een heilige plek. Terwijl ik opgroeide en de jaren nutteloos voorbijgingen leek alles waar ik op hoopte steeds moeilijker te bereiken. Terwijl mijn jeugd verstreek en ik mij nog steeds vastklampte aan mijn illusie, leek mijn zoeken slechts geleid te hebben tot niets... maar het leidde toch naar een onverwachte ontdekking en zegen! Bhagawan Sri Sathya Sai Baba kwam in mijn leven. Een gouden, stralende periode van vele jaren volgde met talloze zegeningen. Een nieuw leven ontvouwde zich maar toch leek Bhagawan Baba op sommige momenten iets achter te houden. Misschien hield Hij iets achter voor een ander moment. Wat zou dat kunnen zijn?

Toen kwam plotseling iets wonderbaarlijks op mijn weg. Sri Gopala Krishna Baba kwam in mijn leven. Toen mijn vrouw Edith en ik ons voor het eerst in Zijn zaligmakende aanwezigheid bevonden ervoer ik een intens gevoel van herkenning - een gevoel dat ik nooit eerder in mijn leven had gehad. Gevangen in Zijn liefdevolle omhelzing hilde ik de tranen van een heel leven - tranen waarvan ik niet wist dat ik ze had. En toen gebeurde het onverwachte, ik besepte dat dit het einde was van de zoektocht van mijn leven.

Beste lezer, u zult begrijpen dat ik op het moment dat ik in de geliefde ogen van Sai Gopal Maa keek die onderzoekend op mij neerkeken, wist dat ik mijn heilige plek had gevonden, de plek waar ik altijd veilig zou zijn. Ik wist dat ik veilig was en dat de haven van Zijn moederliefde, waar het anker van mijn leven rust, een *gerealiseerde droom* was.

Met grenzeloze dankbaarheid is mijn zoektocht geëindigd in de ogen van mijn Heilige Moeder.

Charles

Van nature ben ik behoudend en gehecht aan dat wat ik als 'goed' ervaren heb. Zo kan het voor mij heel pijnlijk zijn als ik om mij heen slordige onverschilligheid ervaar in situaties of met zaken die voor mij heel dierbaar zijn, die mij in mijn beleving diep geraakt hebben.

Opmerkingen als, '*dagdromer*, je moet met je benen in de wereld staan', of 'daar kopen we geen brood van, wat heb je daar nou aan?' 'Ja hoor, je lijkt wel zo'n wereldverbeteraar.' 'Je lijkt wel een soort malle Pietje, Pietje Pruts.' Dat werd gezegd als het over iets ging dat met techniek te maken had. Dit soort opmerkingen maakten me voorzichtig, gesloten en eenzaam en ik achtte de onderwerpen als niet bespreekbaar.

Toch benauwden mij deze omstandigheden en de geschreven en ongeschreven wetten van zo hoort het, zo moet het, zo vindt iedereen dat. Dan ga je toch op zoek naar iets anders, zou je kunnen zeggen. Dat was juist het ongerijmde in mijn doen en laten. Want het was geen kwestie van durf of geen uitdaging kunnen aangaan, maar ik zag geen uitweg om de situatie te doorbreken. Als ik ergens voor kies, wil ik wel weten wat dat inhoudt.

Werkelijke levensvreugde ligt in het ongedachte!

Deze 'slogan' zou je een dooddoener kunnen noemen, of het zou je razend kunnen maken. Uitzien naar het nieuwe, het betere, het andere... antwoord krijgen op je diepste verlangens... Kan dat als je je handen vol hebt aan de omstandigheden waar je mee te maken hebt, aan je leefsituatie? Loskomen van het oude... van het moeten... van 'thuis' komen... *zijn* in dat wat je optilt naar diepe stille verwondering! Dat zijn de diepste verlangens waarnaar ieder mens blijft uitzien. Ook als er volgens het menselijk denken geen mogelijkheden bestaan.

Wat betekent GKS voor mij?

Het is een *dagelijkse verwondering*. Hoe is dit mogelijk. Hoe is dit op mijn pad gekomen. Hoe heeft dit kunnen gebeuren. Wie ben ik dat ik dit mag ervaren. Ik heb er niet voor hoeven vechten en toch is het dieper en groter dan ik weet en voor mogelijk hield.

De mensen om mij heen... de middelen die worden aangereikt... de vanzelfsprekendheid waarmee alles gebeurt... dit alles brengt in mij een diepe dankbare stilte waar eigenlijk geen woorden voor zijn. Ik mag toeschouwer en deelnemer zijn in een gemeenschap van mensen die het beste in elkaar oproepen, in oprechte eenvoud en vrijheid elkaar bemoedigen en soms diep raken.

Wat een feest, een feest om elkaar zo te ontmoeten!

Jan

PREMASWARUPA VAHINI

Compilatie van Swami's lezingen, 2005 - 2007

Belichamingen van goddelijke Liefde

Mumbai, januari 2005

Vrouwen hebben meer wilskracht. Door hun geduld en wilskracht zijn zij in staat verantwoordelijkheid te dragen en het gezinsleven soepel te laten verlopen. De man in huis is alleen maar kostwinner, want hij verdient het geld en geeft het aan zijn vrouw. Heeft hij dit eenmaal gedaan dan denkt hij dat zijn taak erop zit. Hoeveel kan de vrouw des huizes aan?

Daarom waren onze vrouwen die opgroeiden in de traditie van Bharathiya-samskruthi, de Indiase cultuur, vroeger verantwoordelijk voor de maatschappelijke stabiliteit.

Mumbai, januari 2005

Onze GKS is vol van liefde. Het loopt over van liefde. Er is geen wrok, geen jaloezie, geen discriminatie. Wij wijzen andersdenkenden niet af. Voor ons is iedereen gelijk. Wij zouden allemaal moeten samenleven, met liefde voor elkaar. Wij moeten ons van het niveau van de mens naar het niveau van Madhava (God) verplaatsen. Wij moeten een voorbeeld zijn voor anderen.

Bharathiya dharma is synoniem aan opoffering. Als wij dit opofferen in praktijk leren brengen, kunnen wij van dingen genieten zonder eraan gehecht te raken. Door opoffering krijg je vrede.

Bangalore, april 2005

Er is niemand op deze wereld die nooit fouten maakt, maar we moeten niet steeds dezelfde fouten blijven maken. God heeft ons deze fantastische vorm als mens gegeven. Aangezien wij als mensen de mogelijkheid hebben om na te denken en dienovereenkomstig te handelen, zou het verstandig zijn om de fouten die we gemaakt hebben te corrigeren en ons als een gids voor anderen op te stellen. We moeten God dankbaar zijn dat Hij ons deze menselijke vorm heeft gegeven en waardevol zijn voor de maatschappij.

Bangalore, juli 2005

Ik hou niet van toespraken. Ik hou van gevoel en emoties. Ik wil dat ieders hart wordt gevuld met heilige gedachten en zuivere idealen. Je hoeft niet naar een toespraak te luisteren om dit te leren en te begrijpen. Wij moeten de toespraken die wij eerder hoorden in gedachten houden.

Als je een lamp wilt aansteken hoeft je niet alle lucifers te gebruiken, één is genoeg. Zo is ook één boodschap van de Guru genoeg; de boodschap van de Guru is om je gedachten te verheffen.

Ik blijf niet herhalen wat ik gezegd heb. Onthoud dat werken het doel is in ons leven. Dat is karmayoga. Dat is kartavya (plicht). Als je de essentie van karmayoga begrijpt, zul je genieten van werken. Je zult ook vreugde geven aan anderen die getuige zijn van het resultaat van je werk.

Leef net als mensen die toegewijd zijn aan waarheid en oprechtheid. Laat Vrede de gids zijn in je dagelijkse functioneren. Laat Liefde je kracht zijn.

Als je moeilijkheden en problemen hebt en met mij wilt praten, weet dan dat ik in je hart ben. Op moeilijke momenten... blijf waar je bent en praat daar met me. Ik ben niet ver weg... ik ben in je. Ik zal altijd in jullie harten zijn. Wanneer je me roept, heb ik geen auto, vliegtuig, trein, of ander vervoermiddel nodig om bij je te komen. Liefde is voor mij het enig echte signaal waardoor ik word aangetrokken.

Bangalore, juli 2005

Jullie lijken de realiteit te vergeten. Rijkdom zou niet het belangrijkste moeten zijn voor de mens. Het doel en de bestemming van de mens is het ontwikkelen van goede kwaliteiten. Hij die de hoogste kwaliteiten heeft verworven en deze elke dag in praktijk brengt zal Gods genade waardig zijn.

Tenzij jullie in praktijk brengen wat ik zeg, wil ik niet langer tot jullie spreken. Als je slechts één van de honderd dingen die ik zeg in acht neemt, ben ik tevreden. Als je slechts één procent in praktijk brengt zal ik je verwelkomen.

Als je me voortaan iets wilt vragen, of als je mij wilt spreken, vraag dan aan je Zelf of je juist handelt. Mijn ogen zullen het werk van mijn mond doen. Ik zal altijd weten wat je doet en denkt. Woord en gedachten zijn één.

Richt je gedachten op God. Denk constant aan God. In de stilte vind je veel antwoorden op je vragen. In ieder woord, als je de moeite neemt om het te analyseren, schuilt een heel boek. Ik leef in de harten van iedereen hier en overal. Laat je leven zuiver zijn en gereinigd van zonden.

Mumbai, november 2005

Als liefde samengaat met opoffering wordt de mogelijkheid geschapen om onvoorwaardelijk te geven. Als resultaat van dergelijk geven zullen wij ook tevredenheid in overvloed ontvangen; onbeschrijflijke tevredenheid. Als je zonder een spoor van egoïsme geeft, is het geven gebaseerd op opoffering. Aangezien het onzelfzuchtig is, ervaar je vrede en tevredenheid.

Het is niet genoeg als wij alleen maar bhajans zingen. Tenzij wij de bhajans in actie omzetten, in de vorm van dienstbaarheid en liefde, zullen wij ons doel niet bereiken. Ik vraag je om de weg van dharma voort te zetten. Als *Hanuman* vierentwintig uren per dag bhajans had gezongen, had hij dan het werk van Rama kunnen doen? Ik wil mensen zoals Hanuman. Terwijl hij voortdurend aan Rama dacht, werkte hij en maakte zijn opdrachten af. Dat is de universele boodschap van Swami. Laat deze boodschap een deel van je worden. Laat het 't leidende licht in je leven zijn.

Bangalore, december 2005

Als je liefde zaait zul je liefde oogsten. Als je God wilt bereiken, moet alles wat je doet met liefde uitgevoerd worden.

Prema (goddelijke liefde) is als een mooie lotusbloem. Niets hecht zich aan de lotus. In die zuivere staat moeten wij de bloem in ons hart houden. Als een bij komt God naar de bloem in ons hart en zuigt de honing eruit. Wij zouden zo'n mooie bloem moeten zijn. In je leven zul je zowel vreugde als verdriet ervaren, dat is onvermijdelijk. Maak je hierover niet ongerust. Houd je gedachten alleen op God gericht. Als je dat doet zul je alles krijgen wat je nodig hebt. Waarheid is het kenmerk van God. Wij denken, 'omdat Jezus God is kon Hij zulke wonderen verrichten, wij als mens kunnen dat niet'. Nee! Nee! Zo moet je niet denken, ook jij bent goddelijk. God is in jou. Als geloof in God en Liefde volledig in je aanwezig is, kan ook jij dergelijke wonderen verrichten.

Bangalore, mei 2006

Bid altijd om het goede voor allen en vraag om harmonie en vrede op de wereld. Dharma (juist gedrag) is de kosmische wet die alles regeert. Waarheid zou het onderwerp van meditatie moeten zijn. Je moet een vredelievend karakter hebben. Men plukt de vruchten van Liefde in de wereld als men volgens Dharma, Waarheid en Vrede leeft. De liefde in je hart zou als de liefde van een moeder moeten zijn. Een moeder is niet egoïstisch. Het belangrijkste voor een moeder is het geluk van het kind. Moge de universele Moeder Sai iedereen zegenen. Wees gelukkig en maak ook anderen gelukkig. Egoïsme en haat vernietigen vrede. Stop daarmee! Laat in jullie eigen land zien wat je in Bharat (India) hebt geleerd. Maar bedenk dat je niets van wat je hebt geleerd kunt overbrengen zonder het eerst zelf in praktijk te hebben gebracht.

Bangalore, juni 2006

Mijn hele jeugd heb ik doorgebracht in het oude Bangalore. In die tijd kwamen oudere yogis (bedelaars) geregeld bij ons huis om te bedelen. Sommigen zongen *tatwas* (verzen). Ik herinner me niet alle liederen die zij zongen, maar sommige weet ik nog. Een daarvan is, *wat heeft het voor zin om naar Kashi² te gaan als je niet voor je ouders zorgt?*

Wat is de waarde van het vergaren van rijkdom als je niet aan liefdadigheid (dharma) doet? Als je dat niet probeert te begrijpen heeft je leven geen zin.

Ik wil jullie allemaal vragen om van je ouders te houden en voor hen te zorgen. Zorg er alsjeblieft voor dat zij nooit verdriet hebben.

Mumbai, november 2006

Een verjaardag is, meer nog dan een dag om een feest te vieren, een dag voor intens zelfonderzoek en een hernieuwde herinnering aan de verplichting van een leven van Zelfvervulling; het leven leven in het belang van de wereld en de gemeenschap waarin je geboren bent.

² Kashi (ook wel Vārāṇasī of Benāras genoemd), heilige stad aan de Ganges in de staat Uttar Pradesh, India.

De tijd waarin jij en ik zijn geboren is de tijd die Sri Sathya Sai Baba heeft gekozen om als mens te incarneren. Wij zijn tijdgenoten van Sathya Sai Baba! Wat een eer! Wat een verantwoordelijkheid! Het Vormloze en Onbeschrijflijke (verheerlijkt door de Veda's en Purnana's als iets wat, indien ervaren, voorbij woorden is) heeft de vorm aangenomen van Sathya Sai. Hij is hier met ons als mede-mens om ons te leiden op onze reis naar het Zelf.

Je leven leiden in overeenstemming met de woorden en richtlijnen van Sathya Sai Baba, is het mooiste dat je mij kunt geven. Het is ook het grootste cadeau dat je jezelf kunt geven. Als je oprecht mijn leiding en hulp zoekt zal ik je leiden.

Bangalore, november 2006

Ik maan jullie om doeners te worden en niet alleen praters. Ik wil doeners om mij heen. *Minder praten en meer werken* moet jullie motto zijn. Iemand moet zijn brood verdienen door hard te werken. Alleen dan heb je recht op een dessert. Alleen dan zal ons maal smakelijk en voedzaam zijn.

Wij hebben een gelijke verplichting, in feite een schuld, aan de aarde waar wij op leven. We moeten die schuld inlossen. Zij die deze schuld negeren, die nonchalant blijven over hun binding met de aarde, leggen een last op de samenleving.

Denk even na over de tijd waarin je geboren bent. Je hebt het voorrecht om de tijdgenoot te zijn van Sri Sathya Sai Baba. Ons bestaan zou als nutteloos gezien kunnen worden als wij leven zonder rekening te houden met de boodschap, de instructies en de leiding van Sri Sathya Sai Baba. Kijk naar de geweldige voorzieningen die Hij heeft gerealiseerd - grote en uitgebreide Super Speciality Hospitals, voorzien van faciliteiten om harttransplantaties en bypass-operaties uit te voeren, behandeling van nieren en oog- en neurochirurgie.

Hij is ook degene achter een gigantisch waterproject voor de verschroeide aarde in de Rayalaseema regio. Dit is een project dat de regering heeft laten liggen, ondanks gemaakte beloften. Baba heeft dit en nog veel meer, eigenhandig bewerkstelligd. Het is Baba die de droom van Mahatma Gandhi heeft laten uitkomen. Ik vraag jullie allemaal om Baba's instrument te zijn, om te doen wat Hij wil en je over te geven aan Zijn plannen.

Een reisdoel!

Vier jaar op en neer hopen naar Girinagar had als doel in de fysieke aanwezigheid van Swami te zijn, iets wat in Puttaparthi al helemaal niet meer mogelijk was. Ook kon je nog met Swami praten als daar een aanleiding voor was. Het was vanzelfsprekend om dat zo vaak en zo lang mogelijk te doen. Toch kwam er tijdens de bezoeken wel eens de gedachte op dat er niet zoiets als een fysieke of mentale nabijheid bestaat en dat de enige plek waar eenheid ervaren wordt in het hart is. Dikwijls wanneer ik voor Swami zat, stopten alle gedachten en kon ik het naamloze, vormloze ervaren of verdween ik in bliss.

Toen duidelijk werd gemaakt dat mijn werkbesteding niet in India (iets wat ik wel 10 jaar als ideaal had vastgehouden) maar in Nederland was, kwam er behoorlijk wat verzetsspijn. Door acceptatie van dat wat was zoals het was, ontstond er echter veel meer ruimte.

Terug in Holland zwiepte het verlangen naar Sai Baba af en toe heel heftig op en stond ik vaak op het punt om maar toe te geven aan dat heftige verlangen en naar Puttaparthi te vertrekken; zeker nu mijn droom ten einde was en er toch eigenlijk niks anders wezenlijks voor mij was dan dat verlangen. Bij een GKS sathsang met als thema 'ons verlangen' ontstond in diepe ontspanning het beeld van het rondlopen in Puttaparthi in een diepe innerlijke stilte. Terug was de verwarring. Het luisteren naar de tekst van de Mandukya Upanishad waarin de vier hoedanigheden van het Zelf worden beschreven gaf me het inzicht dat het Zelf zich verheugt in het materiële en het mentale, en dat het om het verheugen op zich gaat en niet om hechting aan en het geloof in een diepe mentale visie.

De tekst uit de 'Course in Miracles' (De les in wonderen). Dat wat waarlijk is kan niet worden geraakt. Dat wat niet waarlijk is bestaat niet. Daarin ligt Gods vrede (Nothing real can be threatened. Nothing unreal exists. Herein lies the peace of God) werd dieper begrepen en daardoor kon het innerlijke beeld gezien worden als een voorbijgaande ervaring. Het opgeven van mijn diepe wens liet me vaker denken over de zinsnede van Sai Baba, 'IK heb geen wensen'. Juist hierin lag de paradox voor mij. Ineens ontstond er door dit alles een meer aanwezig ZIJN, een begrip dat de wensloze staat God IS, de tijdloze staat God IS. Oh hoe dichtbij en hoe ongrijpbaar is dit. Zodra ik volledig met de aandacht in het denken zit heeft alles de heftigheid van mijn wereld weer terug. Alleen door met volle aandacht in het moment te blijven en te zijn, kan het ongrijpbare weer worden ervaren.

Deze reis had Swami voor mij op het oog! Een eindpunt is er niet, maar ik weet dat dit alleen in zijn diepte en intensiteit kan toenemen.

Het is een ervaren, wat nooit BEDACHT kan worden en daarin ligt enorme dankbaarheid, juist daarin!

Van tijd tot tijd in Liefde

Gauri

Ingezonden brief, anoniem.

Na het lezen van de nieuwsbrief van februari 2007...

Lieve vrienden (broers en zusters) van de GKS,

Dankbaar aan allen die hun hart hebben geopend en ons de gelegenheid hebben gegeven om hun verhaal te mogen lezen en herkennen.

Voor mij was het een grote eyeopener om in ieder verhaal of belevenis, een stukje van mijzelf terug te vinden. Het mooiste van alles is dat ik er nu daadwerkelijk iets mee kan. De Sai-liefde laaide op in mijn hart bij ieder woord dat ik las. Nog nooit was dit zo sterk voelbaar geweest. Het werk van de Goddelijke Moeder woedde door mij heen. Zo eigenwijs als ik altijd ben, zo duidelijk was de boodschap. Alles uit m'n leven kon ik plaatsen en ook wat er zich nu afspeelt in mijn gezin.

Dankbaar kan ik verder gaan, hand in hand met mijn Schepper. Het is zoals Franciscus van Assisi ons duidelijk maakt:

*Leer mij, wat U mij wenst te leren
Geef mij, wat U mij wenst te geven
Moge de vijf menselijke waarden tot mij komen
Als U dat mij wenst te geven*

Hier ben ik Heer, dank U voor Uw geduld.

In liefde

Belichamingen van Goddelijke Liefde

Wees gelukkig omdat je de bron van kracht, wijsheid en vreugde in je hebt.

Kom ervoor uit dat je onoverwinnelijk en vrij bent, dat je niet door verleiding of angst tot kwaad gedwongen kan worden. Zolang er nog een spoor van ik ben dit lichaam-gevoel in je is, moet je zoeken naar God.

De spiegel komt niet naar jou; jij zult naar de spiegel moeten gaan om te zien wat je werkelijk bent. Open de deuren van begeerte en boosheid, ontgrendel je hebzucht... dan kun je het gewijde gebied van Vrijheid betreden.

Baba